

ЧРЕЗ

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

VI-14 с-в, т.д. № 943/2010 г.

ДО

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД

ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА

От: „Юробанк България“ АД, (универсален правопреемник на „Банка Пиреос България“ АД) регистрирано в Търговския регистър към Агенцията по вписвания под ЕИК: 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, 1766, ул. „Околовръстен път“ № 260, представлявано от Димитър Борисов Шумаров – Заместник главен изпълнителен директор и Милена Ивайлова Ванева - Прокурис

Чрез Мариела Даткова, юрисконсулт, с приложено по делото пълномощно

Срещу: Решение № 26005/18.08.2026 г., постановено по т.д. № 943/2010 г. по описа на СГС, ТО, VI-14 с-в

Правно основание: чл. 613а, ал. 1 от ТЗ във връзка с чл. 621 от ТЗ и чл. 258 и сл. от ГПК

УВАЖАЕМИ АПЕЛАТИВНИ СЪДИИ,

На 19.08.2026 г. в ТРРЮЛНЦ, по партидата на „Нисим“ ЕООД /н./, под № 20260819120557, е обявено Решение № 260053/18.08.2026 г., постановено по т.д. № 943/2010 г. по описа на СГС, ТО, VI-14 с-в, с което на основание чл. 735, ал. 1, т. 2 от ТЗ е прекратено производството по несъстоятелност на „Нисим“ ЕООД /н./, постановено е заличаването на дружеството от Търговския регистър и са прекратени правомощията на синдика.

В срока по чл. 613а, ал. 1 от Търговския закон, в качеството ни на кредитор с приети вземания по смисъла на чл. 693 от ТЗ, обжалваме така постановеното решение на Софийски градски съд, като неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния закон, при непълна и превратна преценка на доказателствата по делото, в противоречие със събраните доказателства и със собствените актове на съда и в нарушение на целта на императивната разпоредба на чл. 735, ал. 2 от ТЗ, като аргументите ни за това са следните:

С обжалваното решение съдът е приел, че не е налице пречката по чл. 735, ал. 2 от ТЗ, тъй като не се установява изпълнителното производство по ИД № 20147900400707 по

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
ДЕЛОВОДИТЕЛ

описа на ЧСИ Ренета Милчева да е образувано за вземане, което е предявено и прието в производството по несъстоятелност. Именно този извод е послужил като основание съдът да приеме, че не е налице пречка за прекратяване на производството по несъстоятелност.

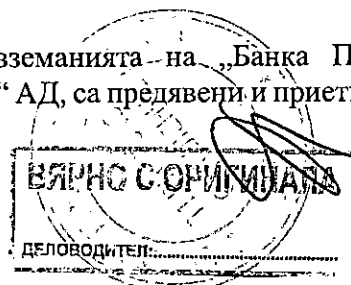
Считаме, че този извод противоречи на доказателствата по делото. Банката своевременно е уведомила съда за наличието на пречката по чл. 735, ал. 2 от ТЗ, като на 03.07.2026 г., преди провеждането на заключителното събрание на кредиторите е подала молба. В молбата изрично е посочено, че вземанията на банката са обезпечени с договорна ипотека върху имущество, което към настоящия момент е собственост на трети лица, както и че изпълнението срещу това обезпечение не е приключило. Към молбата бяха представени Удостоверение изх. № 33288/18.06.2026 г. по ИД № 20147900400707 по описа на ЧСИ Ренета Милчева, нотариалният акт за учредяване на ипотека, доказателства за подновяване на ипотека и доказателства относно собствеността върху ипотекираните имоти. Следователно, съдът е бил своевременно и надлежно сезиран с въпроса за приложението на чл. 735, ал. 2 от ТЗ, преди провеждането на заключителното събрание на кредиторите и преди постановяване на решението.

Въпреки това уведомяване, в мотивите на решението липсва задълбочен анализ на въведените от Банката твърдения и представените доказателства. Съдът е достигнал до крайния си извод, без да обсъди доказателствата, представени с молбата по чл. 735, ал. 2 от ТЗ, както и доказателствата, съдържащи се по самото дело по несъстоятелност. Достигнал е до неправилен извод, че не е установена връзка между изпълнителното производство, приетото вземане и обезпечението. Този извод не съответства на съдържанието на представеното удостоверение на ЧСИ и на данните по делото.

От друга страна, първоинстанционният съд правилно е посочил в мотивите си, че за приложението на чл. 735, ал. 2 от ТЗ е необходимо да бъде установено наличие на изпълнително производство срещу имущество на ипотекарен длъжник, предоставено като обезпечение за задължение на несъстоятелното дружество, когато това вземане е предявено и прието в производството по несъстоятелност. В обжалваното решение съдът изрично е посочил, че „За прилагането на чл. 735, ал. 2, предл. 1 от ТЗ е необходимо и достатъчно само да бъде установено наличието на изпълнително производство срещу имущество на ипотекарен длъжник, предоставено като обезпечение за задължение на несъстоятелното дружество, предявено и прието в производството по несъстоятелност.“ Позовал се е и на Решение № 158 от 10.07.2018 г. на ВКС по т.д. № 2369/2017 г., I т.о., ТК, т.е. приел е, че спорът не е относно съдържанието на правната норма, а относно нейното приложение към установените по делото факти. В случая, съдът е възприел правилния правен критерий, но е направил неправилен фактически извод, че не е доказана връзката между приетото вземане, договора за кредит, ипотека и висящото изпълнително производство.

От представеното удостоверение на ЧСИ Ренета Милчева безспорно се установява, че изпълнителното производство е образувано по вземане, произтичащо от Договор за инвестиционен кредит № 839/07.08.2007 г. с кредитополучател „Нисим“ ЕООД /н./, обезпечено с договорна ипотека, като към датата на удостоверението изпълнението срещу обезпечението не е приключило. Удостоверението на ЧСИ представлява официален свидетелстващ документ относно удостоверените от съдебния изпълнител факти по изпълнителното дело, включително страните по изпълнението, основанията на вземането, конституирането на ипотекарните длъжници и неприключилото изпълнение срещу обезпечението.

Същевременно по делото е установено и че вземанията на „Банка Пиреос България“ АД, чийто правопреемник е „Юробанк България“ АД, са предявени и приети като

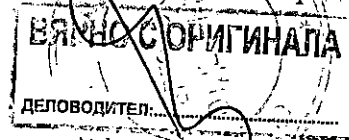
обезпечени вземания. От одобрения по делото списък на приетите вземания и от Определение № 1394/14.03.2011 г. на Софийски градски съд е видно, че същите произтичат от договори за кредит № 839 и № 840 и са обезпечени с договорна ипотека. От нотариален акт № 62, том V, рег. № 5112, дело № 793/10.08.2007 г. се установява, че ипотеката обезпечава именно вземанията по Договор за инвестиционен кредит № 839/2007 г. и Договор за кредит № 840/2007 г. Същото обстоятелство е потвърдено и с молбата за подновяване на ипотеката от 08.08.2017 г., в която изрично е посочено, че ипотеката обезпечава вземанията по договори за кредит № 839/2007 г. и № 840/2007 г.

Следователно, от доказателствата по делото се установява непрекъсната връзка между приетите вземания на банката, договорите за кредит № 839 и № 840, договорната ипотека по нотариален акт № 62/10.08.2007 г., а в частност между приетото вземане по Договор за инвестиционен кредит № 839/07.08.2007 г. и висящото изпълнително производство срещу третите ипотекарни длъжници. При това положение, считаме, че изводът на съда, че не било установено изпълнителното дело да е за прието вземане за необоснован. Обстоятелството, че изпълнителният лист е издаден на 08.05.2014 г., не променя основанието на вземането. Изпълнителният лист е процесуален изпълнителен титул и не създава ново материалноправно основание на вземането, което в случая продължава да произтича от Договор за инвестиционен кредит № 839/07.08.2007 г.

Не по-малко съществено според нас е, че този извод противоречи на собствените актове на съда по същото производство. С Определение № 1394/14.03.2011 г. Софийският градски съд е оставил без уважение възражението срещу включването на вземанията на „Банка Пиреос България“ АД, като обезпечени вземания и е одобрил списъка на приетите вземания. Следователно още в началната фаза на производството съдът е признал обезпечения характер на тези вземания. Считаме, че е налице очевидно противоречие между този съдебен акт и мотивите на обжалваното решение. От една страна съдът е признал съществуването на обезпечени вземания по договорите за кредит, а от друга страна впоследствие, с решението си за прекратяване на производството по несъстоятелност, приема, че не се установява изпълнителното производство срещу обезпечението да е свързано с прието вземане.

Още по-съществено, според нас е противоречието с развитието на производството по несъстоятелност през годините. През цялото производство Банката е била обезпечен кредитор. Осребрявано е имущество, предмет на приетото обезпечение, като това се установява и от одобрения по делото сметки за разпределение. Изготвяни са сметки за разпределение и са извършвани плащания към банката, в качеството на обезпечен кредитор. Тези действия са извършвани под контрола на съда. Считаме, че не може в едно и също производство едно вземане да бъде прието като обезпечено, обезпечението да бъде признато, да се извършва осребряване на обезпечено имущество, да се разпределят суми към кредитора като обезпечен кредитор, а впоследствие съдът да приеме, че не е установено изпълнителното производство да се отнася до същото прието вземане.

Допълнително, считаме, че следва да се отчете и обстоятелството, че в самото производство по несъстоятелност Банката е обезпечен кредитор. Това обстоятелство произтича преди всичко от одобрения списък на приетите вземания и от съдебните актове по чл. 692 от ТЗ. Последващите сметки за разпределение и определенията за одобряването им имат само потвърждаващо значение и не са самостоятелното основание за приложението на чл. 735, ал. 2 от ТЗ. Основното релевантно обстоятелство според нас е, че изпълнението по ИД № 20147900400707 е насочено срещу обезпечение, дадено за задължение на несъстоятелния длъжник „Нисим“ ЕООД /н./, по Договор за инвестиционен кредит №

839/07.08.2007 г., а това задължение е предявено и прието в производството по несъстоятелност като вземане на банката.

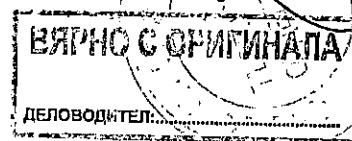
На следващо място, считаме че решението противоречи и на смисъла и целта на чл. 735, ал. 2 от ТЗ. Разпоредбата е създадена именно за да защити кредиторите, чиито приети вземания са обезпечени с имущество на трети лица, като не допуска прекратяване на производството по несъстоятелност, когато за задълженията на длъжника са налице обезпечения върху имущество на трети лица и изпълнението срещу тях не е приключило. Законодателят изрично е предвидил, че в тази хипотеза производството по несъстоятелност не следва да се прекратява до приключване на изпълнението срещу обезпечението. С постановяване на решението се засягат интересите на Банката, като обезпечен кредитор.

Както посочихме по-горе, Банката е с приети вземания в производството по несъстоятелност, обезпечени с договорна ипотека. Изпълнението срещу това обезпечение е висящо и към настоящия момент не е приключило. Прекратяването на производството въпреки наличието на предпоставките по чл. 735, ал. 2 от ТЗ лишава банката от предвидената в закона защита и създава несигурност относно възможността за пълно реализиране на правата ѝ като обезпечен кредитор. Разпоредбата на чл. 739, ал. 2 от ТЗ не замества и не дерогира забраната по чл. 735, ал. 2 ТЗ, а урежда последиците относно непогасяването на неудовлетворените вземания при наличие на обезпечения, учредени от трети лица. В случая, според нас, прекратяването на производството при наличие на предпоставките по чл. 735, ал. 2 от ТЗ е постановено в противоречие с изрична законова забрана. Въпросът не е само дали вземането на банката би се погасило, а че законът не допуска прекратяване на производството по несъстоятелност, докато изпълнението срещу обезпечението, дадено от трети лица, не е приключило. В тази връзка, считаме, че са налице всички предпоставки по чл. 735, ал. 2 от ТЗ, а именно: прието вземане на кредитора в производството по несъстоятелност, обезпечение, предоставено за обезпечаване на това вземане, имущество, собственост на трети ипотечарни длъжници, висящо изпълнително производство срещу обезпечението, неприключило изпълнение срещу обезпечението. При наличието на тези предпоставки, считаме, че производството по несъстоятелност не е следвало да бъде прекратявано. По същество обжалваното решение не се основава на липса на обезпечение, липса на висящо изпълнително производство или липса на прието вземане, а единствено на погрешния извод, че не е доказана връзката между тях. Тази връзка обаче се установява както от удостоверението на ЧСИ, което сме представили по делото, така и от материалите по делото и от постановените по него съдебни актове.

Към настоящата жалба не представяме нови доказателства по смисъла на чл. 266 от ГПК, а се позоваваме на доказателствата, които вече се съдържат по делото, включително представените с молбата от 03.07.2026 г. писмени доказателства, както и на актовете и заявленията, обявени по партидата на „Нисим“ ЕООД /н./ в ТРРЮЛНЦ.

При условията на евентуалност, ако въззивният съд счете, че някой от посочените документи не се съдържа по делото или не е бил надлежно администриран, моля същият да бъде приет като относим към проверката по чл. 735, ал. 2 от ТЗ, тъй като е бил своевременно посочен и представен пред първоинстанционния съд преди постановяване на обжалваното решение.

Във връзка с изложеното, моля да приемете, че са налице условията по чл. 735, ал. 2 от ТЗ и да отмените изцяло Решение № 260053 от 18.08.2026 г., постановено по т.д. № 943/2010 г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-14 състав, както и да върнете делото на Софийски градски съд за продължаване на производството по

несъстоятелност до приключване на изпълнението срещу обезпечението върху имущество на третите лица, ипотечарни длъжници.

Приложения:

1. Заверено копие от пълномощно.
2. Документ за внесена държавна такса.
3. Заверено копие от списък на приетите вземания.
4. Заверено копие от Определение № 1394/14.03.2011 г. на СГС.
5. Молба с искане по чл. 735, ал. 2 от ТЗ, ведно с приложенията към нея.

С уважение:.....
Мариела Даткова - юрисконсулт

MARIELA
IVANOVA
DATKOVA

Digitally signed by MARIELA
IVANOVA DATKOVA
Date: 2026.08.26 22:08:25
+03'00'

